

biz hayatını
bağımsızlığını
korumak için
çalışan
emekçileriz
m.kemal

Türkiyede KURTULUŞ

TÜRK İŞÇİLERİNİN GAZETESİ - sayı 8

A.T.T.F.

Bugüne kadar Berlindeki Türk işçilerinin gazetesi olarak çıkmış olan Türkiyede KURTULUŞ bundan böyle bütün Almanyadaki Türk işçilerinin gazetesi olarak yayınlanacaktır. 16.5.1970 tarihin de Braunschweigta toplanan Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu (ATTF) 2. genel yönetim kurulu Türkiyede KURTULUŞ'un federasyonun yayın organı olmasına ve gazetenin bundan böyle Almanyadaki Türk işçilerinin gazetesi olarak çıkmasına karar vermiştir.

Bundan bir buçuk sene önce Avrupadaki 9 sosyalist Türk örgütü Avrupa Türk Toplumcular Federasyonunu (ATTF) kurmuştu. Bundan sonra Avrupada ve özellikle Almanyadaki toplumcu hareket büyüdü, gelişti. Avrupadaki sosyalistlerin çalışmaları bölgesellikten çıktı bütün Almanyayı ve Avrupayı sardı.

Türk işçisine herhangi bir yerde yapılan baskı, haksızlık aynı anda Avrupanın her yanın da protesto edildi. Türkiyenin ve Almanyanın bir bölgesindeki hareket aynı anda bütün işçilere duyuruldu.

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu (ATTF) öncülüğünde Avrupadaki bütün sosyalist örgütler, ana vatanda iş bulamayıp Almanyalarda çalışmak zorunda kalan biz Türk işçilerine bu sömürü düzeninden kurtuluş yolunu göstermektedir.

Türkiyede bir avuç zengine mutluluk getiren Anadolu halklarını açlıkla ölüme karşı karşıya bırakan düzenin yerine işçinin, köylünün, tüm emekçinin iktidarının kurulması için ATTF örgütleri birlik halinde mücadele etmektedirler.

ATTF örgütleri Almanyada teröristlerin, patronların, konsoloslukların yolsuzluklara, haksızlıklara ve sömürüye karşı Türk işçilerinin savaşını en etkin şekilde örgütlemekte ve yürütmektedir.

dev. s. 6 da

TÜRK-İŞ'in İHANETİ

Yıllardan beri Türk işçi sınıfının politik ve ekonomik mücadelesini boğmak amacıyla görevli, Amerikan dolarlarıyla beslenen Türkiye işçi Sendikaları Konfederasyonu (TÜRK-İŞ) bu seneki genel kurul toplantısını Erzurumda yapmıştır.

Kurulduğundan bu yana, ilk defa Doğu Anadolu'da bir genel kurul toplantısı düzenlemek zorunluluğunu duyan Türk-İŞ'in bu davranışını etkileyen nedenler üzerinde durulmalıdır. Türk-İŞ Erzurumda kongre yapmaya götürülen esas neden, hiç şüphe yok ki, doğuda hergün biraz daha keskinleşip bilinçlenen sosyalist hareketi yozlaştırmaktır. Türk-İŞ'in bu umutla aldığı kararı, bizzat kendisinin verdiği bağımsız bir kararda sanmamalıdır. Bu kararın altında, Vietnamda, Kamboçyada, Latin Amerikada

ağır yenilgilere uğrayan ve dünyanın diğer az gelişmiş, sömürülen tüm ülkelerinde örgütlenmiş geniş cepheli halk hareketlerini karşısında bulan Amerikan emperyalizminin ve onların Türkiyedeki temsilcilerinin emir veren parmak işaretleri vardır.

Türk-İŞ'i besleyen dolarları sayan bu parmakların gittikçe açıklık kazanan işaretleri, bilhassa rürkiye İşçi Partisinin kuruluşundan sonra çoğalmıştır. Doğu Anadolu halkları ezilmişliklerinden çekip kurtaran, onları, içinde buldukları kadercilikten kopararak sosyalist eylemin güçlü bir yandaşı haline getiren rürkiye işçi partisinin doğudaki çabaları artıp, bu çabalar büyük yankılar halinde yurdun dört bir yanına sesini duyurmaya başladıkdan sonra,

dev. s. 7

KAMBOÇTA AMERİKAN KATLIAMI

Dünyanın her tarafında, Amerikanın Kamboçya halkına giriştiği barbarca saldırı ve katliam protesto edilmektedir. Milyonlarca insan Pariste, Stokholmda, Romada, Helsinkide, Londra da, Ankarada, Berlinde, Tokyoda, Barselonada, Lefkoşada mitingler ve yürüyüşler yaparak Amerikanın Vietnamdan ve Kamboçyadan çekilmesini istemişlerdir. Amerikanın bir çok şehrinde yüzbinlerce Amerikalı hükümetin hıncını politikasına karşı miting ve yürüyüşler yapmışlardır. Harb aleyhtarı olan bu yüzbinlerce insanın üzerine Nixon ateş açtırarak 6 genç çin kanına girmiştir.

dev. s. 6

ZONGULDAK KÖMÜR İŞÇİLERİ

Zonguldak-Ereğli kömür ocaklarında çalışan işçilerin hayatı büyük tehlike içindedir. İptidai çalışma metodlarının tatbik edilmesi, gerekli iş güvenliği tedbirlerinin alınmaması her sene yüzlerce işçinin ölümüne sebep olmaktadır. Zonguldak iş güvenliği müfettişlerinin "kömür ocaklarında vatandaşın hayatı tehlikededir, bir an evvel gerekli tedbirler alınmalıdır" diye çalışma bakanlığına gönderdiği raporlara ise hükümet aldırmış etmemektedir. Bu raporların birinde, Kozluda deniz seviyesinden 425 metre derinlikte yapılan çalışmaların tehlikeli olduğu, bir kazanın çıkabileceği ilgililere bildirildiği, fakat ilgililerin bu ikazlara aldırmış etmediği ve yapılan ikazdan bir ay sonra ocağın çökerek 5 işçinin hayatlarını kayb ettikleri belirtilmektedir. İş güvenliği müfettişleri yapılan ikazlara uyulsaydı bu facianın önlenebileceğini söylemişlerdir. Yine raporlardan birinde Dilaverde bir ocağın tavanının iyi tahkim edilmediği, çökebileceği belirtilmiş ve 15 gün sonra çöken tavanın altında iki işçi can vermiştir.

5000 işçinin çalıştığı Ereğli Kömür İşletmelerinde iş ka-

zalarının yanısıra en büyük bir tehlikede teneffüs anında kömür tozları yuttukları gazların ciğerleri tahrip etmesiyle meydana gelen toz hastalığıdır. Ereğlide toz hastalığına yakalanmayan işçi hemen hemen yok gibidir. Çok eski bir sistemin tatbik edildiği işletmede toz kalkmaması için sulama tesisatının yine müfettişlerin senelerden beri uyarılarına rağmen yapılmamıştır. Bu toz hastalığı yüzünden kömür ocaklarında çalışan işçilerin hayatları 12-15 sene kısalmaktadır.

Zonguldakta kömür işçileri senelerden beri bu korkunç şartlar altında çalıştırıldı ve hala da çalıştırılmaktadır. Daha bir ay evvel satılmış sarı sendikanın ihanetini protesto için grev yapan işçiler jandarma ve polis zoruyla ocaklara indirilip çalıştırıldılar. Bundan 6 yıl önce de ücretlerine 30 kuruşluk zam isteyen kömür işçileri kurşunlandılar, iki şehit verdiler. Jandarma ve polis dibciği altında 12-15 senelik hayatları pahasına işçileri zorla çalıştıran bu hükümet ve iktidar işçi düşmanı bir iktidar ve hükümettir.

Ges -iş Grevi

GES-İŞ sendikası, mayıs ayı başından beri işçilerin ücretlerine zam yapılması, yemek ve ekmeke parası ödenmesi için yaptıkları talepleri Devlet Su İşlerinin kabul etmemesi üzerine bütün iş yerlerinde grev yapmaktadır. Bazı iş yerlerindeki grevi hükümet "milli güvenliğe zarar" veriyor diye ertelemiştir. Fakat Ges-İş sendikası da-

niştaya baş vurmuş ve istekleri yerine getirilinceye kadar grevyapmakta direteceklerini açıklamıştır.

Hükümetin, kışta, yazda kürek kazma sallayan su işçilerine bir yemek parası dahi ödemek istememekle kimlerin hükümeti olduğunu bir kere daha ortaya koymuştur.

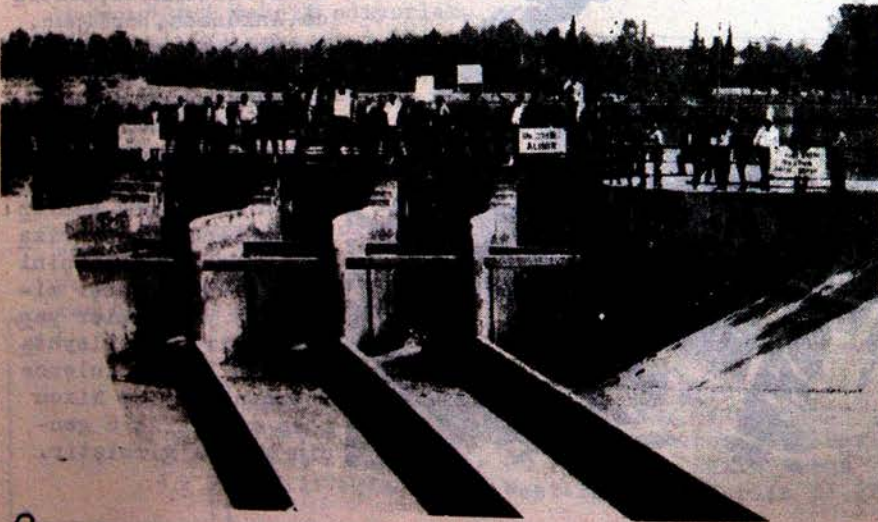
Sungurlar

Sungurlar kazan fabrikasında patronun toplu sözleşmeyi bir sarı sendika olan Çelik-İŞ le yapmak istemesi üzerine başlatılan işgal 22 gün sürdükten sonra işçilerin polis ve jandarma terörüne rağmen yılmadan direneceklerini anlayan patronun boyun eğmesiyle sonuçlanmış. Patron işten çıkartılan 12 işçinin işe tekrar alınmasını, işgal süresi içindeki yevmiyelerinin ödenmesini, bir haftalık avans verilmesini, bundan böyle toplu sözleşmelerin Maden-İŞ'le yapılmasını kabul etmiştir.

Kimya - İş

KİMYA-İŞ sendikası Pfizer ve Abott fabrikalarında çalışan 1050 işçi adına patronlarla yaptığı toplu sözleşmede işçilere 11 lira zam ve yeni sosyal haklar almıştır.

DOĞU HALKLARINA ZULÜM

Anadolu halkları, özellikle doğu halkları jandarmaların dipçikleri altında inin inin inlemektedir: Bunun en son örneği, Siirt te, Kadırlı ve Süke olaylarıdır.

Siirt te, olay, öteden beri jandarma zulmu altında inliyen halk; jandarmaların bir maç esnasında havaya kurşun sıkmasıyla halk galyana gelmiştir. Bu sebepten halkla jandarmalar arasında çıkan çarpışmada, iki kişi jandarmalar tarafından öldürülmüştür.

Kadırlı'da, olaylara, sucsuz yere karakola götürülerek gardarca dayak atılan bir köylü vatandaşın öldürülmesi sebep olmuştur. Halk, hakim sınıfın suçunu örtbas eden emniyet kuvvetleri üzerine haklı olarak yürümüştür.

Süke ise, bir bekçi tarafından belediye başkanının öldürülmesi nedeniyle çıkan olayda; polisten ve jandarmadan çektileri hakaret, zulüm ve işkençeyi biranda hatırlıyan halk; "rüşvete son, katil, hırsız ve suçluları himaye ye paydos diyerek polis ve jandarma karakoluna yürümüştür.

Karakollarda çirilçıplak soydurulan kadınlara yapılan hakaretin ve tenasül uzuvlarına ip takılarak işkençe edilen erkeklerin aç susuz, okulsuz, hasta

DOĞU ANADOLUDA TERK EDİLMİS VATANDASLARIMIZ

hanesiz ve yolsuz anadolu halklarının hükümete karşı haklı bir baş kaldırışıdır.

Şehirlerde gelişen işçi ve gençlik hareketlerini de polis ve jandarmalarla boğmaya kalkan

nakim sınıflar ve onun bugünkü iktidarı AP hükümetinin karşısına; işçi, köylü ve sosyalist gençlik bir güç halinde çıkarak hakim sınıfların faşist planlarını yok edecektir. Yakındır...

27 Mayıs

Bugün 27 mayısın 10. yılını anarken, 27 mayısın getirdiği birçok demokratik hakların yok edildiğini ve anayasasını çiğnenmediğini görmekteyiz. Anayasada yazılı hakların büyük bir kısmı gerçekleştirilmedi. Toprak reformu yapılmadı, işsiz iş temin edilmedi. Yüzbinlerce işçi köylü çalışmak için almanyalara ve Avusturyalılara göç etmektedir.

27 Mayıs'tan sonraki durumu gayet iyi değerlendiren Türk işçi sınıfı bir çok haklar elde etmesini bildi. Türkiye İşçi Partisinin kurulmasıyla işçi, köylü, tüm emekçiler elde edilen hakların korunması için daha etkin bir şekilde mücadele etmeye başladılar. Gün geçtikçe güçlenen sosyalist hareketten korkan hakim sınıflar kendi egemenliklerini sürdürmek ve sosyalist hareketi sindirmek

için terör kanunları çıkartmaya başladılar.

27 mayıstan 10 yıl sonra gece yaruları öğrenci yurtları basılmakta, sokak ortasında insan öldürülmekte, ekmeğe mücadele eden işçiler fabrikalarda kurşunlanmaktadır. Bugün memlekette parlamenterlik adı altında kapalı bir faşizm yürütülmektedir.

Memleketimize gelmekte faşizme karşı bir cephede birleşmek, Anayasadaki hakları korumak bütün Türk demokratlarının ilericilerinin ve devrimcilerinin ilk görevlerindedir. Artık Türk işçisi 27 Mayıs 1960'tan 10 yıl sonra şunu gayet iyi bilmektedirki Natosuyla, işbirlikleriyle emperyalizm yurttan atılmadıkça, emekçilerin iktidarı kurulmadıkça işçi, köylü aç, fakir kalacaktır.

Vergi

Yeni çıkan personal kanunundan en çok yararlanan milletvekillerinin yeni kanunu yapanların kendileri olmuştur. Bundan böyle milletvekilleri 10500 lira aylık alacaklardır. Personal kanunu yine birçok dar gelirli memurların durumunu düzeltmemiştir. Maaşlara yapılan zamlar günlük ihtiyaç maddelerine kadar konan yeni vergilerle geldiği yere geri gitmektedir.

Personal kanunundan en çok madur kalan assubaylar olmuştur. Kocalarının alacakları maaşlarla geçinemediklerini söyleyen assubay aileleri yürüyüş ve mitingler yapmaktadırlar. Assubay ailelerinin bu durumundan tedirgin olan yüksek rütbeli subaylar yapılacak miting ve yürüyüşleri önlemek için her türlü baskıyı yapmaktadırlar. Fakat her gün yeni bir şehirde yeni bir protesto mitingi yapılmaktadır.

DEMOKRATİK ALMANYA

21 mayısta Demokratik Alman Cumhuriyeti başbakanı Willy Stoph ile Federal Almanya Cumhuriyeti başbakanı Willi Brandt Kassel şehrinde buluşarak iki Alman devleti arasındaki ilişkileri görüştüler. Bundan önce de iki başbakan mart ayında Erfurt şehrinde buluşmuşlardı.

1949 da iki devletin kurulmasından beri Federal Almanya Demokratik Almanya devletini tanımamakta diretmış, Demokratik Almanyaya ait topraklar üzerinde hak idda etmişti. Yıllarca Federal Almanya, Demokratik Almaya dünyada yokmuş gibi davranmıştı. Fakat geçen zaman içinde Demokratik Almanya gelişti, güçlü bir endüstri devleti oldu. Demokratik Almanya bugün Avrupadaki en güçlü 4 devletten biridir. Demokratik Almanyanın artık görmezlikten gelinmeyecek kadar güçlenmesi üzerine, Federal Almanya iki devlet arasında görüşmeler yapılmasına razı olmak zorunda kaldı. Fakat federal Almanyadaki gerici ve faşist çevreler Demokratik Almanyanın tanınmaması için hala ellerinden geleni yapmaktadırlar.

ALMANYA İKİYE NASIL BÖLÜNDÜ

2, Dünya harbi Hitler faşizminin kayıtsız şartsız mağlubiyetiyle son bulduktan sonra hatp tehdidiyle " Hak kuvvetlidir" prensibine dayanarak işgal etmiş olduğu Polanyaya, Çekoslovakya, Sovyetler Birliğine ait topraklar geri verildi, Almanya ise 4 işgal bölgesine bölünerek Amerika, İngiltere, Fransa ve Sovyetler Birliği orduları işgal edildi. Bundan sonra Alman milletinin geleceği üzerinde tartışmalar başladı. Amerika, İngiltere ve Fransa'nın istekleri emperyalist amaçlar üzerine kurulmuştu: İktisaden güçlü endüstriyel bir Almanyanın varlığı işlerine gelmiyordu. Bu yüzden "Almanlar hem 1. hem de 2. dünya harbine sebep oldular; eğer Alman milleti birliğini muhafaza ederse dünya barışı için devamlı bir tehlike olur" bahanesiyle Almanya toprakları üzerinde 4 ayrı devletin kurulması, Alman endüstrisinin yok edilmesini ve Almanyanın bir tarım ülkesi

WIR FORDERN DEM KANZLER BRANDT
DIE DDR WIRD ANERKANNT

ülkesi haline getirilmesini istiyorlardı. Buna karşılık Sovyetler Birliğinin tutumu şu oldu: "Harplerden bütün Alman halkını sorumlu tutmak hatalıdır. Harpların çıkmasına, fasızmin kurulmasına sebep olan bundan çıkarı olan zengin çevreler, toprak ağası ve tekelci şirketlerin sahipleridir. O halde Almanya birtek devlet halinde birleştirilmeli, fakat daimi bir harp kaynağı olacak olan büyük tekelci firmalar, devletleştirilmeli, köylere sahip baronların beylerin, büyük toprak sahiplerinin toprakları köylülere dağıtılmalı, tamamen halkın kontrolünde demokratik bir idare kurulmalıdır."

Sonunda sovyetlerin tezi genellikle kabul edildi. 4 işgal devletinin imzaladığı Potsdam anlaşmasında Almanya da bir tek demokratik devletin kurulması ve Almanyanın tekelci sermayeden arınması kabul edildi.

Ancak bu arada sosyalizmin kuvvetlenmesi karşısında Amerika Antikomünist akım gelişmiş Emperyalistler ortak düşmanları Sosyalizm karşısında birleşmeye başlamışlardı. Bunun üzerine emperyalistlerin Almanya hakkında ki tutumları da değişti: Almanyanın yeni görevi yeniden kuvvetli bir askeri-faşist devlet haline gelmek ve sosyalist ülkelere ezilmek olmalıydı. Emperyalistler Potsdam anlaşmasını çiğnediler. Anlaşmada Almanyanın bir tek devlet olması kesinlikle belirtilmesine rağmen Almanyayı ikiye böldüler. Bu yönde ilk adım sadece Amerikan, İngiliz, Fransız işgal bölgelerinde geçerli ola-

cak yeni Alman markının piyasaya sürülmesiyle atıldı. Arkasından 1949 da işgal kuvvetleri tarafından bir anayasa ile Batı Almanyada doğudaki Sovyet işgal bölgesinden ayrı bir devlet, Federal Almanya meydana getirildi, başına büyük burjuvazinin temsilcisi, azılı anti komünist Adenauer geçirildi. Bütün bunlar Alman halkına hiç bir şekilde danışılmadan yapıldı.

Emperyalistlerin Potsdam anlaşmasını böyle çiğnemelerine karşılık, Sovyet işgal bölgesinde Almanyanın demokratikleşmesi için önemli adımlar atılmıştı. Alman Komünist Partisi ve Sosyal demokrat partisinin ortak bir kongreyle birleşerek Sosyalist birlik partisinin kurulması bu yönde ilk adım olmuştu. Bundan sonra Alman emekçilerinin de arzularına uygun olarak demokratik devrimlerin gerçekleştirilmesine girişilmişti.

Almanyanın bölünmesine hem Sovyetler birliği hemde Alman emekçileri karşı çıktılar. Alman işçilerinin dörtte üçünün kayıtlı olduğu "hür Alman Sendikalar Birliği" bölünmeyi kesinlikle protesto etti.

20 Eylül 1949 da Batı Almanyada emperyalistler eliyle bir tekelci burjuva hükümetinin resmen kurulması üzerine 7 ekim 1949 da Sovyet işgali altında bulunan doğu bölgesinde Alman Demokratik Cumhuriyeti kuruldu. İşçi sınıfının partisi Sosyalist birlik partisi önderliğinde bütün demokratik örgütlerin ve partilerin katıldığı bir milli Cephe koalisyonu hükü-

Sosyalizm Bahtıyarlık Demektir

V. AFAN

Kapitalizm, toplumun bütün üyelerine gerçek bir bahtıyarlık sağlayamaz. Mal ve mülk sahipleri, sömürücüler bu toplumda bahtıyardırlar. Fakat onların bu mutlulukları geçicidir. Çünkü, mülk sahibinin, sömürücünün bahtıyarlığı, başkalarının, emekçilerin bahtsızlığı üzerine kurulmuştur. Sonra kapitalizm, tarihi bakımından geçici bir toplumdur. Yarınları olmayan, adım başında başarısızlıklar rastlantılarla karşılaşılan, herkesin "yarın ne olacağı" korkusu ile güvensizlik ve karımsarlık içinde yaşadığı bir toplumda insanın bahtıyar olmasına, sürekli bir mutluluk içinde ömür sürmesine imkan yoktur. Öyle bir toplum ki, bütün üyelerine maddi refah sağlayamaz, insanların büyük çoğunluğu ekmek zoru ile çalışır, gece ve gündüz gayret sarfeder buna rağmen, yarattığı maddi ve manevi değerlerden yararlanamaz yeteneklerini geliştiremez, yaratıcılık alanında uygulamaz. Bu insan elbette ki

bahtıyar olamaz. Kapitalizmdeki insanın hayatında işte bu ışıklı yoktur. Devrim mücadelesine katılmazsa bu ışıklı pencereden yoksun olarak yaşayacaktır. Değerli İngiliz yazarlarından Ceymiş Oldriç'in belirttiği gibi, kapitalist memleketlerdeki insanların hayatı "iki tarafı da körleşmiş bir bıcağa benzer. Bu hayat, ancak, hayat hakkında bir fikri olmayanları kendine çekebilir."

Sosyalist toplumun insanına gelince, o, hayat hakkında açık fikre sahiptir, yürüttüğü yolun nereye çıkacağını bilir. Onun en büyük bahtıyarlığı da budur. Sosyalizm insanı mutludur, çünkü sosyalizmin tek amacının, insanı her yönden geliştirip mükemmelleştirmek, insanın ilgi ve ihtiyaçlarını tamıyla karşılamak olduğunu bilir. Zaten insanın gerçek bahtıyarlığına şunlar lazım ve yeterlidir: İnsanın kendisi ve diğerleri için çalışabilme ve dünya kültürü hazinesine katkıda bulunma imkanlarının var olması

ve ihtiyaçlarının duyulması, yüce bir amaç ve güzel yarınlar uğrunda mücadele edebilmek imkanlarının elde bulunması, maddi ihtiyaçların karşılanması, insanın kendi bedeni ve manevi yeteneklerini mükemmelleştirmesi, sağlam ve dinç olması, tabiat kuvvetlerine ve kendi iradesine hükümete imkanlarının ortada olması.

Kapitalizm, insanları gerçek bahtıyarlıktan yoksun eder. Bu bahtıyarlık ancak sosyalizmde gerçekleşebilir. İşte bütün bunlardan dolayı halklar kapitalizme karşıdır, sosyalizme taraftardır.

Görüldüğü gibi, sosyalizm, halkların en yüce, en kutsal ilgi ve isteklerini karşılayan en insani bir toplum düzenidir. Bu yüzden, dünyanın her köşesinde her yeni yeni sosyalizm taraftarları ve sosyalizm savaşçıları onun saflarına katılmaktadır.

Sosyalizm işte bu yüzden kudretlidir, ve bu yüzden bütün dünyada zafere ulaşacaktır..

mete geçti. Sovyet işgal idaresi bütün yetkilerini milli cephe hükümetine devretti.

Alman Demokratik Cumhuriyeti Almanyanın demokratik prensipler etrafında yeniden birleştirilmesi için elinden geleni yaptı. Tekrar tekrar emperyalistlerin emrindeki Federal Almanya hükümetine Almanyayı birleştirmek için müracaatta bulundu. Buna karşılık emperyalist batı Almanya hükümeti "Ancak bütün dünyada sosyalizmin ezilmesinden sonra Almanyanın birleşebileceğini" ilan etti. Alman Demokratik Cumhuriyetini tanımadı. ve devletler hukukuna ayrı kanunlarla hem demokratik Almanya topraklarını hemde hitlerin bir zamanlar zorla almış olduğu Polonya ve Çekoslovakya toprakları üzerinde hak iddia etmeye başladı. Federal Almanya hükümeti sanki Demokratik Almanya halkı tarafından da seçilmiş gibi onların adına konuşmaya başladı ve bu küstahlığına "bütün Almanyayı tek başına temsil etme prensibi adını taktı. Geri kalmış ülkeleri de iktisadi baskı altına alarak bu küstahlığı kabul etmeye ve demokratik Almanyayı tanımamaya zorladı. 1951 de Federal Almanya NATO'ya girdi, yeni silahlanmaya ve yeni kurulan Batı Alman ordusunun kilit noktasına Hitlerin faşist generallerini getirmeye başladı.

SOSYALİZM SÖZLÜĞÜ

PROLETERYA: Kolunun gücünden başka geçim vastası olmayan işçi sınıfı. Kapitalist düzende proleter (işçiler) çalışma kabiliyetlerini burjuvalara (yani patronlara) satarak geçinmek zorundadır.

BURJUVAZİ: Patron sınıfı. Sermayesi sayesinde işçi sınıfını sömürerek, yani işçinin sırtından geçinenlerin sınıfı. 3 bölüme ayrılır:

1-Büyük burjuvazi: Rakipsiz dev şirketlerin sahipleri. (V. Koç)
2-Orta burjuvazi: Birbirleri ile yarışıp, birbirlerini batırmaya çalışan orta çaptaki fabrika ve işletmelerin sahipleri.

3-Küçük burjuvazi: Küçük iş yerlerinin sahipleri, küçük tüccarlar, esnaflar. (Ayrıca sermaye sahibi olmasalarda, hali vakti yerinde orta tabakalar da küçük burjuva sayılırlar. Öğretmenler, orta halli memurlar vs. gibi)

KAPİTALİZM: Burjuvazinin hakim olduğu düzen. Bu düzende, sanayi kurulmuş, ve bazı memleketlerde çok gelişmiştir. Fakat fabrikalar belirli kişilere ait olduğundan sanayinin gelişmesinden geniş halk kitleleri yeterince faydalanamazlar.

EMPERYALİZM: Kapitalizmin en gelişmiş şekli. Emperyalist ülkeler

de büyük burjuvalar diğer burjuvaları iflas ettirerek hemen bütün fabrikaları ellerine geçirirler, aralarında anlaşarak rekabeti ortadan kaldırırlar. Bundan sonra kendi ülkelerinin de dışına taşarak dünyadaki az gelişmiş ülkeleri aralarında paylaşır, bu ülkelerin halklarını sömürürler.

SOSYALİZM: Herkesin emeğine göre mükafatlandırıldığı düzen.

Sosyalizme geçiş yolları ülkelerin özelliklerine göre çeşitlidir. Fransa, İngiltere gibi gelişmiş kapitalist ülkeler şu aşamalar dan geçerek sosyalizme varabilirler:

1-Proleterya idaresi: Bu devre (aşamada) proleterya ve onun partisi tek başına iktidardadır. Bu devrede burjuvaların fabrikaları halka maledilir, burjuvaların politik ve iktisadi gücü kırılır. Emekçi halk (yani proleter köylüler ve küçük burjuvazinin emeği ile yaşayan bölümü) eğitilerek sosyalist devleti idare edecek bilince getirilir.

2-SOSYALİZM: Bu aşamaya (yani devire) varıldığı zaman artık burjuva kalmamıştır. Devleti yalnız proleterya değil bütün emekçiler ortaklaşa idare ederler. Her kes kabiliyeti ölçüsünde üretime katılır ve ürettiği ölçüde mükafatlandırılır.

ATTF örgütleri Türkiye'de ve Almanya'da Türk işçi sınıfının hareketini yozlaştırmak, işçi sınıfını burjuvaziyle uzlaştırmak isteyen, onun tarihi rolünü inkar eden MDD'ci küçük burjuvalara karşı çetin bir şekilde savaşmaktadır. Emperyalizme ve onların işbirlikçilerine karşı ve rilen savaşta işçi sınıfının öncülüğü olmaksızın SOSYALİST TÜRKİYE kurulamaz.

ATTF Türkiye'de emperyalizme, onların işbirlikçilerine ve sosyalizme sızan burjuva provokatörlerine karşı yılmadan savaşan Türkiye işçi Partisi (TİP) ni destekler. ATTF Türkiye'nin tek sosyalist partisi Türkiye işçi partisini bölmek, yıkmak isteyen bütün akıllara karşı savaşacaktır.

Bir seneden fazla bir zamandan beri "KURTULUŞ" ve "Türkiyede KURTULUŞ" adları altında yayınlanmakta olan gazetemiz federasyonumuzun çatısı altında yapılan mücadelenin yürütülmesinde bugüne kadar da etkin bir şekilde çalışmıştır. Bundayla böyle federasyonumuzun yayın organı olarak Türkiye'de KURTULUŞ Türk emekçisinin savaşına daha da büyük bir güç ve azimle katılacaktır.

İŞÇİ ARKADAŞ,

Türkiyede KURTULUŞ senin gazetendir. Çevrendeki olayları Türkiye'de KURTULUŞ'a bildir.

Türkiyede KURTULUŞ'u bölgede yay, obone ol, abone bul, oku ve okuttur !

Türkiyede KURTULUŞ senin gazeten, AVRUPA TÜRK TOPLUMCULAR FEDERASYONU (ATTF) senin mücadele örgütüdür !

DUYURU!

Avrupa Türk Toplumcular Federasyonu Genel Yönetim kurulu 16-17 Mayıs tarihlerinde Braunschweig'de toplanmıştır. Çeşitli sorunların tartışıldığı bu toplantının sonunda, TİP'deki son gelişmelerle ilgili olarak aşağıdaki bildiri yayınlamıştır.

"Bundan bir müddet önce okuduğumuz bazı gazetelerden anlaşıldığına göre, Türkiye işçi Partisi'nden bir grup yeni bir parti kurmak istemektedir. Bütün Türk sosyalistlerini sarsan bu haber karşısında, Avrupada çalışan biz Türk işçileri aşağıdaki açıklamayı bir görev bildik: Kurulduğundan bu yana Türkiye İşçi Partisi'nin hakim çevrelere karşı verdiği çetin savaşın yanı sıra, son yıllarda parti içine sızdırılan MDD'ci küçük burjuva unsurlara karşı da ideolojik mücadele zorunluğu doğmuştur. Bu durum parti içindeki bütün omuz omuza vererek savaşmalara karşı savaşlarını gerektirmektedir.

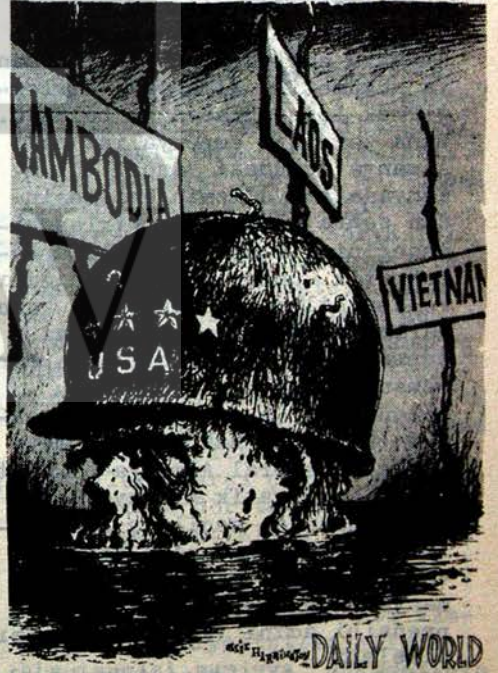
Böyle bir anda savaş meydanını terketmek, parti içinde yılmadan savaşan sosyalist devrimcileri yalnız bırakmak, yakıncıların, hakim sınıfların ve emperyalistlerin işine yarayacaktır.

Bütün Türk Sosyalistlerini MDD'ci küçük burjuva oportünistlerine karşı, Türkiye işçi Partisi saflarında birleşerek savaşmaya çağırıyoruz. Bu gün için Türk sosyalistlerinin en acil görevi budur. Biz, Avrupada çalışan Türk işçileri şunuda belirtmeyi görürüz: Her ne düşünceyle olursa olsun, Türk işçi sınıfının tek sosyalist örgütü TİP'nin parçalanmasına sebep olacak her türlü davranış işçi sınıfına ihanettir!..

kamboça

de ve Hindicininde giriştiği bu vahşetin Amerikayı büyük bir felakete sürüklediğini gören Mc.Karte, Mc.Gover, Fulbray gibi senatörler Nixonun maceracı politikasını şiddetle protesto etmişlerdir. Senatör Fulbray'd Nixon Vietnamdan ve Kamboçya'dan Amerikan askerlerini çekmediği takdirde Amerikan halkının mezarını kazıyor" demıştır.

Kamboçya, Güneydoğu Asyada Sihanuk'un idaresinde tarafsız bir politika izleyen ülke idi. Sihanuk'un bu tarafsız politikası Amerikanın işine gelmedi. Çünkü Amerika Vietnam ve Laos yaptığı saldırılarda Kamboçyayı üs olarak kullanmak istedi. Fakat Sihanuk buna müsaade etmedi. Bunun üzerine Amerika başkanı Sihanuku devirip onun yerine kukla bir hükümet kurdurttu. 2 Mayıs 1970 te de Kamboçyaya saygıdaki Kiy hükümetinin askerleriyle beraber saldırdı. Vietkong arıyoruz diye kukla hükümeti istemeyen Kamboçya halkını Vietnamda olduğu gibi katliamdan geçirmeye başladılar. Suçsuz anaları ve çocukları kurşuna dizdiler, sularda bogdular, ateşe verip yaktılar.

Aylardan beri Vietnamdan Askerlerini çekeceğinden ve sulhtan bahseden Nikson kamboçya saldırısıyla sulhtan ne anladığını ortaya koymuş oldu. Amerikanın Kamboçya saldırısı Emperyalizmin saldırgan yüzünü ve hiç bir milletin bagımsızlığını istemediğini açığa vurmaktadır.

OKUYUCU MEKTUBU

A.CENGİZ İYİLİK

En önde gidirim al at benimdir
Şu hakka adanan naziz tenimdir
Toprak benim o yurt benim canımdır
Vermeyeceğim hey ! vermeyeceğim

Duygulan kalptedir türkü dudakta
Biz ilmi hatmettik büyük kitapta
Bir gün bu kavgada düşsem bitap'ta
Yanmıyacağım hey ! yanmıyacağım

Her ülke bir ışık her yerde barış
Uzak yollar yakın her yer bir karış
Duyarsam halk için bana bir çağrış
Durmuyacağım hey ! durmuyacağım

Türk-iş ihaneti

BASTARAFI SAYFA I DE

GENEL GREV

"Türk-iş'i ellerinde tutanların korkusu dahada artmıştır. Türk-iş'in partiler-üstü sendikacılık yutturmacasıyla 2-3 senede bir yaptığı toplu sözleşmelere karşılık, "emekçilerin haklarını alabilmesi için ekonomik mücadele yanısıra, işçi sınıfını iktidara getirecek politik mücadelenin yapılması gerekli" diyen yüzbinlerce işçinin Türk-iş'ten ayrılarak devrimci bir mücadele yürütmeleri Türk-iş'i ellerinde tutanların korkusunun üzerine tuz biber ekmiştir.

Devrimci İşçilerin arka arkasına yaptıkları Derby, Kavel, Magirus, Emayetaş, Singer, Höchst, Demir Döküm ve Gamak fabrikalarında yaptıkları grev ve işgaller Türk-iş'in tabanını da etkilemiş, İzmir Çamaltı ruzlası işçileri, İstanbuldaki işgalleri örnek alarak Tuzlayı işgal etmişlerdir. Bu olaydan ürken Türk-iş genel sekreteri Halil Tunç verdiği bir demeçle işgali kınamıştır. İşgalci işçilerde, Türk-iş yöneticilerini, kendilerini oyaladıkları gerekçesiyle cadırlara hapsedmişlerdir.

Emperyalizmin hizmetinde bir ihanet örgütü görevini yüklenen Türk-iş milli bir kuruluş olmaktan çıkmış, Amerikan yardımlarıyla ayakta duran bir kuruluş olmuştur. Örneğin, Türk-iş'in 1 Ocak 1964 ten 31 Aralık 1965'e kadar iki yıllık süre içinde düzenlediği bütçesi toplamı 9 milyon 182 bin liradır. Bu bütçenin gelir bölümündeki üye aidatı sadece 1 milyon 948 bin liradır. Gelirin geri kalan kısmını Amerikan AİD yardımları teşkil etmektedir. Türk-iş, ücretleri çok yüksek olan idarecilerinin (aldıkları aylık 10 bin liranın üzerinde) ve memurlarının ancak 32 sinin ücretlerini kendi üye aidat gelirleriyle karşılamakta, geri kalanları kını bu Amerikan yardımlarıyla ödemektedir. Para babalarının istediği şekilde hareket eden Türk-iş yöneticilerinin Amerikan emperyalizminin hizmetindeki bu ihanetlerinin, hainliklerinin hesabının sorulması zamanı yaklaşmıştır.

Bunuda sayın beyler böyle bilsinler....

Türk-iş'in Erzurumda yapılan 8. genel kurulu, Türk işçi sınıfına ve Doğu Anadolu halklarına işlenen ihanetlerden birinin daha belgesidir. Doğu Anadolu halklarının sefaletten kurtulmasını isteyen birçok yurtsever delegelerde, bunun bir kaç tane zengin daha çok zengin olması için ileri sürülen yeni bir yutturmaca olduğunu anlamışlardır. İktidarın ve hakim sınıfların sorguya çekileceği ve bunlara karşı yeni eylemlerin saptanacağı bir yer olması gereken kongre, daha ziyade iktidarın bakanlarının ve hakim sınıfların politikacılarının nutuk atma meydanı olmuştur. Bir çok delegelerin, işçi sınıfının en önemli silahından biri olan GENEL GREV hakkının alınması için neler yapılacağı hakkında getirdikleri teklifler, Seyfi Demirsoy, Halil Tunç gibi bogazından Amerika'ya bağlı sendika ağaları tarafından nasır altı edilmiştir. Fakat bu sendika ağalarının ihanetlerine rağmen devrimci ve yurtsever işçiler beraberce GENEL GREV hakkını almaya kadar mücadele edeceklerdir.

işçi HAREKETLERİ

İŞÇİ MESLEK BİRLİKLERİ (SENDİKA)

HAREKETİNİN DOĞUŞU

I. İlk işçi teşkilatları ve grevler

Türkiyede bugünkü anlamıyla işçi davramı, on dokuzuncu yüzyıla ilk yarısında kullanılmaya başlandı. (O zamanlar, "amele" deniliyordu). İşçilerle işverenler arasında, emek ücreti ve iş şartları ile ilgili ilk emek anlaşmazlıkları da o devrede meydana çıktı.

1845 yılında kabul edilen "Polis nizamı"nın 12-nci maddesinde, padişah hükümeti polise, "işini gücünü terkeden işçilere ve işçi cemiyetleri"ne karşı sert tedbirler alma hakkını veriyordu. Bu nizamnameden de anlaşılıyor ki, Türkiyede, daha on dokuzuncu yüzyılın ilk yarısında işçi teşkilatları kurulmuş ve ilk grevler başlamıştır. Fakat bu grevler hakkında konkrte bilgiler yoktur.

1863 tarihli Maden nizamnamesiyle 1866 tarihli "Ereğli Maden-i Hümayun Idaresi Nizamnamesi"nde, işçilerin işyerlerini bırakmalarını önleyici maddeler vardır?

Osmanlı imparatorluğunda 1871 yılında kurulan "Ameleperverler cemiyeti", ilk işçi teşkilatı olarak kabul edilmektedir. Bu işçiseverler cemiyeti, "Komünist Manifesto"nin, Birinci Enternasyonalin ve başta Fransa olmak üzere, Batı Avrupa memleketlerindeki işçi hareketlerinin tesiriyle kurulmuştur.

Bir yıl sonra, 1872 yılının Ocak ayında Osmanlı imparatorluğunda türk işçi hareketi tarihinde vesikalarla belirtilen ilk grev patlak verdi. O zamanki gazetelelerin yazdıklarına göre, İstanbuldaki tersanelerde (gemi yapımı fabrikalarında) çalışan 600 kadar "İslâm ve hristiyan" işçi, teşkilatlı bir halde iş yerlerini bırakarak, Bâbüalide sadrazama (başbakanına) ve cuma selâmlığında padişaha dilekçe vermeye gittiler, böylece ücretlerinin azlığını protesto ettiler ve yoksulluklarını halka göstermek istediler. Bu ilk grev hareketi, türk işçilerle türk olmıyan işçilerin ilk sınıf dayanışmasını gösteriyordu. Grevci işçiler, gazetelelere yolladıkları mektuplarda, ücretleri verilmediği için işlerini bırakmak zorunda kaldıklarını, esasen ücretlerinin pek az olduğunu, ailele-

rine ekme almaya bile yetmediğini, bu yüzden çocuk ve kadınlarının dilenmek mecburiyetinde bulunduğunu, bu dayanılmaz sefaletle son verilmesi için grev yaptıklarını bildiriyorlardı. Bahriye nazırı, tersaneye giderek, işçilere, derhal işe başladıkları takdirde ücretlerinin verileceğini söyledi ve greve son vermelerini istedi. Fakat işçiler, ilk önce ücretleri verilmezse işe başlamıyacaklarını söylediler. Ücretleri birkaç gün sonra ödendi. Grev, böylece işçilerin zaferiyle sona erdi.

İstanbuldaki Beykoz kundura fabrikasından 300 işçi, ücretlerinin zamanında verilmemesini protesto etmek için 1872 yılının temmuzunda grev ilân etti.

Yabancı kumpanyalarda, demiryolu ve maden ocaklarında çalışan işçiler daha ağır durumdaydılar. Fakat işçi teşkilatları bulunmadığı için teşkilatlı hareket edemiyor, grev yapamıyorlardı.

İstanbuldaki silah fabrikaları işçilerinden bir grup, 1895 yılında "Osmanlı Amele Cemiyeti"ni kurdu. Kurucular, Paris proletaryası hareketinin tesiri altında bu işe girişmişlerdi. "Osmanlı Amele Cemiyeti", işçilerin hak ve menfaatlerini korumak için çalışıyor, bundan başka da, gizli (illegal) siyasi faaliyetlerde bulunuyordu. Cemiyetin yönetmenleri, Komünist Manifesto'daki fikirleri yayıyor, işçileri, padişahın istibdat rejimini devirmeye çağırıyordu. "Osmanlı Amele Cemiyeti", ancak bir yıl kadar faaliyet gösterebildi. Yönetmenleri yakalandı, her biri 7-9 yıl arasında hapse ve sürgüne mahkûm edildi. Bunlardan bazıları hapisten ve sürgünden kaçarak gizlice İstanbul döndü. İşçiler arasında gizlice beyannameler dağıtarak faaliyetlerine devam etti.

Padişahın mutlakiyet, istibdat (terör) rejimi, işçilerin, sınıfı meslek teşkilatları içinde birleşmek için yaptıkları hareketleri daha başlangıçta eziyordu. "Osmanlı Amele Cemiyeti"nin dağıtılmasından sonraki on yıldan fazla bir zaman içinde, yani 1908 İkinci Meşrutiyet devrimine kadar Türkiyede, bazı işçi komiteleri bir yana bırakılırsa, işçi teşkilatı kurulmadı.

GEDİZ YARDIMLARI

Gedizdeki deprem felâkette delerine yardım olsun, açlıktan ve soguktan korunsunlar, evleri yıkılanlara bir barınak yapılsın, ilaç alınsın, kışta kiyamet te ayaklarına bir çift kara lastik giysinler, tencerelerinde sıcak bir tas çorba kaynasın diye Almanya'daki Türk işçileri 3,5 milyon liradan fazla yardım topladı ve felaketzedelere bir an evvel verilmesi için Bon büyük elçisi Oguz Gökmen'eteslim ettiler. Bütün işçiler, yardımların vatandaşlarımız eline geçmesini beklerken, 69DM'lik pasaport haraçları ile kendisine 32 milyon liraya köşk yaptırmakla meşhur büyük elçi O.Gökmen, Demirel hükümetine teklif ederek, bu paralarla bir hastahane inşa edilmesini istemiştir.

Mütteahhit kardeşlerine yeni krediler açmak maksadı ile teklifi büyük bir memnuniyetle kabul eden Demirel, ve hükümeti hastahane inşasına karar vermiştir.

Bu teklifin işçiler tarafından da kabul edildiği zannını uyandırmak maksadı ile, büyük elçi, kendi avanelerinden 10 ki-

şilik bir gurubu, masrafları yarıdım parasından karşılanmak üzere Türk işçilerini temsilen has tahananin temel atma törenine gönderecektir.

Halen evsiz, barsız, açlık ve bakımsızlıktan ölme tehlikesinde olan Gedizlilere karşı büyük elçi ve Demirel hükümetinin bu ihaneti, işçilerimiz ve Gediz felaketzedeleri tarafından lanetle karşılanmıştır.

Büyük elçi O.Gökmen bu ihanetlede kalmayıp, her demecinde: "hastahane için Batı Almanya'ya let verecektir" diyerek Türkiye'yi Batı Alman emperyalizmine de peşkeş çekmektedir. Şurasını tekrar hatırlatalımki hastahane, okul, yol, yaptırmak anayasamızın 41'ci maddesinde de açıkca belirtildiği gibi hükümetin vazifesi olup bu sebeple vatandaştan vergi alınmaktadır.

Oguz Gökmen ve Demirel hükümetine sesleniyoruz: Topladığımız 3,5 milyon lirayı Gediz felaketzedelerine verin, bu yardımı başka gayelerde harcamak, felaketzedelerin parasını çalmaktır, hırsızlıktır, ve de bunun he sabı mutlaka sorulacaktır..

2. SINIF

Türk işçilerini bayramdan bayrama hatırlayıp müreffah ve magrur Türkiyenin kahraman, çalıskan işçileri diye parlak laflar edip, bizden, kuklası oldukları beyleri için "mark" dilenciligi yapanlar; Almanya'da Köln şehrinde bir kadın gazetecinin iddiasına ne diyeceklerdir?

Ayrıca Münih'te, yabancı işçilerle uluslar arası bir toplantıda söz alan Türk delegesi prof. Nermin Abadan, Türk işçilerine yapılan 2'ci sınıf insan muamelesinin nedenleri üzerinde durdu. Gazeteci Türk işçilerinin Almanya'da çalışmalarını "feza çâğında köle ticareti" olarak nitelendirmekte ve 2'inci sınıf insan muamelesi gördüklerini belirtmektedir. Türk konsolosluklarında dahi işçilerin hor görüldüğünü söyleyen gazeteci en ağır işlerde en az ücretle çalışanların, poliste en hafif suçtan en ağır ceza giyenlerin helasız evde oturup en yüksek kira ödiyenlerin yabancı işçiler olduğunu belirtmektedir. muş, ve "yabancı işçiler sefil gibi yaşıyor" demiştir.

Türkiye'de KURTULUŞ onbeş günlük işçi gazetesi-sayı 8
Sahibi: A.T.T.F. Mesul Müdür: Metin Gür
Yazışma adresi: Türkiye'de Kurtuluş-TTO, 1 Berlin 21, Bandel str.1
Fiatı: 60 kuruş - 20 Pfennig- Yıllık Abone 20 T.L.-6 DM
Baskı: Verlag-Druck West-Berlin, 1 Berlin 31, Pfalzburger str.